

19 JUNI 2016 – TWAALFDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

ZACHARIAS 12, 10-11

Zo spreekt de Heer:

„In die dagen zal Ik over het huis van David een geest van welwillendheid en gebed uitstorten, zodat zij zullen opzien naar Hem die zij doorstoken hebben; zij zullen over Hem treuren als over een enig kind, als over een eerstgeborene om hem schreien. Op die dag zal het rouwbetoon in Jeruzalem even groot zijn als dat over Hadad-Rimmon in de vlakte van Megiddo.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE GALATEN 3, 26-29

Broeders en zusters,

Gij zijt allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus. De doop heeft u allen met Christus verenigd, gij hebt Hem aangetrokken als een kleed. Er is nu geen sprake meer van jood of heiden, slaaf of vrije, man of vrouw; allen tezamen vormt gij één persoon in Christus Jezus. Maar als gij bij Christus hoort, dan zijt ge ook Abrahams nageslacht, en dus erfgenamen krachtens de belofte.

EVANGELIE

LUCAS 9, 18-24

Toen Jezus eens alleen aan het bidden was en zijn leerlingen bij Hem kwamen, stelde Hij hun de vraag: „Wie zeggen de mensen, dat Ik ben?” Zij antwoordden: „Johannes de Doper, anderen zeggen: Elia, en weer anderen: een van de oude profeten is opgestaan.” Hierop zei Jezus tot hun: „Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?” Nu antwoordde Petrus: „De Gezalfde van God.” Maar Hij verbood hun nadrukkelijk dit aan iemand te zeggen. „De Mensenzoon,” zo sprak Hij, „moet veel lijden en door de oudsten, hogepriesters en Schriftgeleerden verworpen worden, maar na ter dood te zijn gebracht, zal Hij op de derde dag verrijzen.”

Maar tot allen sprak Hij: „Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en door elke dag opnieuw zijn kruis op te nemen. Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest om Mij nentwil, zal het redden.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN C-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

Kruis wordt munt

EVANGELIE • Jezus is alleen in het gebed. Zijn leerlingen moet Hij nog leren bidden (dat zal gebeuren op zondag 17). Ze zijn overigens wel in zijn buurt. De vraag borrelt op naar wat er allemaal over Hem de ronde doet. Heel wat, zo blijkt. Zo wordt gezegd dat hij Johannes de Doper zou zijn (opgewekt uit de doden na onthoofding door Herodes) of de profeet Elia (teruggekomen om de komst van de Messias voor te bereiden) of een van de oude profeten (opgestaan uit de doden). De vraag naar de gangbare opinies is de aanloop voor een andere vraag. Zo wil Jezus weten wat de leerlingen zelf over Hem zeggen. Petrus gooit het eruit: „De Messias van God.” Geen afgietsel van een of andere profeet. Neen, Jezus is het zelf.

Jezus spreekt Petrus niet tegen, maar legt hem en de andere leerlingen wel het zwijgen op. De Mensenzoon wordt pas Messias op de derde dag. Vóór de zondag van Pasen komt de vrijdag van het kruis. Let wel, die kruisweg leidt tot opstanding. Tot dan lijkt het Jezus beter geen victorie te kraaien. Dit zou alleen maar tot misverstanden leiden.

Plotseling richt Jezus zich tot *alle* volgelingen. Allen mogen we meeluisteren en meekijken over de schouders van de kleinere groep. Nog vóór het Pasen wordt, roept Jezus zijn volgelingen op met de Mensenzoon een parallelle weg te gaan. Het kruisadvies is dwingend en riskant, maar bevat ook belofte en redding. Het is ‘een heilig moeten’ dat na verlies omgezet zal worden in winst. De volgelingen zullen munt slaan uit dat kruis. Toch zijn de voorwaarden niet mals: zelfverloochening en dagelijkse kruisdraging. Wie zal daartoe bereid zijn? Op die bewuste vrijdag tekende alvast geen enkele volgeling van het eerste uur present als kruisdrager. De Romeinen zelf laten een zekere Simon van Cyrene achter Jezus aan het kruis dragen (zie Lucas 23, 26).

Drie dingen worden verteld. Vooreerst: Jezus is van God. Vervolgens: de weg van de Mensenzoon kent kruis en opstanding. Tot slot: van de volgelingen wordt verwacht dat ze kiezen voor een gelijkaardige weg. Niet één van de drie kan zomaar onder de mat worden geveegd. Er is een onverbreekbare samenhang. Niet één van de drie is bijzaak.

We lezen dit evangelie na Pasen. De Mensenzoon legde intussen met vrucht de kruisweg af. De opstanding is geschied. Als nakomelingen van de eerste volgelingen hebben we hier een voorsprong. We hebben immers weet van de opstanding. Daardoor wordt het zwijggebod opgeheven. De latere volgelingen mogen en moeten vrijuit spreken. Meer nog, ook de oproep om dagelijkse kruisdragers te zijn is bereikbaar geworden. De beloofde redding is in de Messias van God immers al een levende werkelijkheid geworden. Al wie zich op de weg van de Mensenzoon waagt, zal niet bedrogen aankomen.

Zoveel mag duidelijk worden: met enkel lippenbelijders zal het christendom in de anonimiteit verdwijnen eer het goed en wel nog eens Pasen wordt. Navolging is levensnoodzakelijk. En ja, ook al is er het risico van een kruis, er is ook steeds de derde dag van de wederopstanding. Durven we te zeggen en te doen wie Hij is, niet enkel op zondag, maar alle dagen van ons leven? Het is de enige redding.

EERSTE LEZING • Het profetenboek Zacharias valt uiteen in twee delen als het werk van twee schrijvers. Het fragment bij deze twaalfde zondag behoort tot het tweede deel. De schrijver ervan leefde in de tijd van Alexander de Grote. Er wordt uitgekeken naar een nieuwe koning die het Messiaanse Rijk zal vestigen. Tragisch genoeg, zo voorzegt deze profeet, zal die koning door zijn eigen volk worden doorstoken. Waar hebben we dat nog gehoord?

LEZING UIT PAULUS • Hier staat de kern te lezen van wat Paulus aan de Galaten wil duidelijk maken: we zijn allemaal dochters en zonen van God, ook al wordt dat vooralsnog met kleine letters geschreven. Door het doopsel zijn we verenigd met Christus Jezus. Merk op dat Paulus de ‘familienaam’ eerst zet. Wij horen bij de familie van God als zussen en broers van dé Zoon. Dat zegt wie we zijn. Onze identiteit.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be